

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre...	1 pessetes.
Fora	1'25
Extranger	2
Número corrent. 10 céntims. Atràcat, 20 céntims	

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 céntims l'lnla

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

Alguns periodistes madrilenys, i no dels més negats, han fitat llur mirada a Catalunya, i, en sos articles, sembla que tornen a volguer-nos descobrir.

Es impossible, per a ells, passar una serie d'anys sense que, amb motiu o sense motiu, ressurgeixin els tòpics, rebregats ja, d'una desintegració del territori català en l'unitat espanyola. Quan no són les tarifes del arancel per a la nostra industria. són les ànsies polítiques d'autonomia integral qui'ns porten a una separació; quan no són el passat i l'història, que ho abonen, són l'avenir i el millorament la causa de que ens crèguin ben disposats a «tallar les amarres», com diguè un il·lustre economista, o a cridar l'«Adeu Espanya», junt amb el malaguanyat poeta, entristit i revoltat per la dèria imperialista dels governs que'ns arruïnen.

Ara que'l comerç calla tot buscant nous mercats ont col·locar els productes de la industria nacional, oblidant les causes de la pèrdua dels antics centres d'exportació; ara que el catalanisme ha perdut les estridències, amb les quals posà temenses i neguits en el cor del centralisme; ara que la pau regna en els esperits, i que hi ha col·laboracions ont hi havia mans que's clofen menaçantes cansades de demanar; ara, en fi, que Catalunya reposa (per a tornar-hi?) cansada de la tensió níviosa del seu redressament patriòtic, és quan a Madrid, anyorant les gestes de persecucions contra aquesta terra, o envejosa de la seva prosperitat creixent, prenen peu de la intervenció de capitals estrangers en una total transformació de riquesa a Catalunya, per a treure novament l'espantall del separatisme.

No, espantadits confreres, nó; no es per aquí que pot venir lo que tanta por vos fa. Per aquí sols vindria una rectificació de costums burocràtics, ben necessaria per cert, i un major respecte a les iniciatives particulars. Si Espanya, aquesta Espanya oficial i oficinesca, vol donar una prova del amor que, en solemniales jornades, diu que sent per Catalunya i els seus homes, deu alegrar-se que en una «region hermana» comensi a treure florida el treball en gran escala agermanat amb les ciències modernes, per a veure, al menys, si les altres se desensopeixen i se fan acreedores a nous empelts que les treguin de llur ensopiment.

No som dels que de tot donen la culpa al govern; pero en aquest cas,—el d'intervenció de capitals i directors estrangers—tal volta no hi sigui completament agena la intervenció del burocratisme oficial. De tothom són coneguts els entorpiments, a voltes insuperables, que se oposen a la realització de grans empreses per

els naturals del país; tothom sab el descoratjament amb que solen tornar de Madrid les comissions que hi van, no a demanar apoi, sino senzillament a buscar el permís per a efectuar alguna gran reforma. Sempre hi ha alts interessos de l'Estat que han de tenir-se en compte: que Obres públiques, que'l fur de Guerra, que la Junta de Canals i Ports, que l'uniformisme de les lleis, etc. No faltin mai mil i un formalismes oficinescs per a fer la traveta a les grans pensades comercials, i que indubtablement fan perdre la acometivitat al diner nacional, ja per naturalesa un poc covart.

Es clar que fóra millor que l'interés del capital esmersat en aqueixes modernes i colossals empreses pogués quedar-se aquí per a fomentar altra riquesa, com s'en planyia en Coromines a Santes Creus; pero en la impossibilitat d'esser aixís devem alegrar-nos, com a catalans, d'aqueixa importació de capitals; que be prou augmentaran el d'aquí al transformar de soca a arrel l'industria i l'agricultura, deus abundoses de prosperitat. Fins com a espanyols se'n haurien de congratular aqueixos pusillànims periodistes madrilenys, si per a ells no es una ficció «la unidad i la grandezza de la patria».

Que pot succeir en definitiva? que en lloc d'esser una comissió de catalans els qui interessin quelcom en els ministeris, sigui mitjançant una reclamació per la via diplomàtica? I bé. Apart de que, per més que sembli una paradoxa, serà més aviat atesa que demanant-la fills del país, pot ser, de mica en mica, ens traurem de sobre aquella dita un bon tros despectiva del «pide más que un catalán».

FRIS.

DE CASA I DE FORA CASA

Votem en contra

Se'ns diu que per algú s'ha presentat una instancia a l'Ajuntament en súplica de que, las tradicionals fires que nostra vila celebra anyalment els dies 15, 16 i 17 d'Octubre, i que generalment son conegudes per «Fires de Santa Teresa» sien traslladades a dies fixos de la setmana aixó és, en dissabte i en diumenge. (Ignorem si la sollicitud senyala de quina setmana del mes). Se'ns diu també, si l'Ajuntament, defugint el compromís, com es natural, de resoldre-ho per si sol, havia pensat obrir una enquesta, o informació, a fi de recullir els parers de les entitats i personalitats interessades en un assumpte de tan vital interés per a nostra vila.

Nosaltres anem a exposar nostre lleal parer sobre'l particular. Entenem que és una mala pensada del sollicitant, o sollicitants, (ignorem si són un o varis, o si és una entitat o són particulars) demanar el traslado de la nostra fira a altres dies dels en que's ve cel·lebrant, amb éxit creixent, des de fa 78

anys que va instituir-se. Traslladar la nostra fira, quan ha alcançat una data ja tant respectable, que permet reputar-la de tradicional, seria tant exposat com el pretendre trasplantar un arbre secular. Se compendria, que's pretengués el traslado, si's vegés que la nostra fira anés en decadencia, que l'anèmia la vingués corsecant; aleshores, morta per morta, caldria buscar-li un nou ambient, uns altres dies que's cregués més favorables per a la seva vitalitat; pero pretendre trasplantar-la quan ni remotament se li veu cap mica de decadencia ni defalliment en la seva vitalitat, seria baratar lo segur per lo insegur, seria una tan mala com perillosa pensada, que probablement després tots ens en penediríem d'haver-la portada a la pràctica.

Se'ns diu que'ls qui pretenen el traslado, ho fan amb el fi de que'l segon dia de la fira s'escaigui sempre en diumenge, en quin dia se cel·lebra nostre mercat setmanal, creguts de que així la concorrencia als dos primers dies estaria més assegurada. Entenem que és un erro pensar aital. Precisament les fires fugen dels dies festius. Cal no més passar els ulls per la nomenclatura de les fires de Catalunya per a convencer-se de que son ben poques les que's verifiquen en diumenge, i de les de més anomenada potser no'n trobaríem cap; les trobarem en dia fixo de mes, i si alguna se'n troba en dia fixo de setmana, no es pas en diumenge. Mollerusa,—per mentar un sol exemple—la població de Catalunya que cel·lebra més fires, i algunes d'elles importantíssimes, no'n verifica cap en diumenge, les verifiquen el primer dimecres del mes. I es comprèn que les fires fugin dels diumenges, per que una fira no es una festa, sino un dia destinat a les transaccions i al trafiqueig del negoci comercial, i si a una fira s'hi agermanen diversions, aquestes són, nó lo principal, sino lo accessori, un alicient pels desvagats, mai per a les gents de negoci que són les qui fan les fires.

El traslado de la nostra fira en dissabte i diumenge, podria, amb el temps, esser un perill per a la mateixa; essent probable que al primer dia, o sia el dissabte, anés flaquejant la concorrencia per alló de que, «ja hi anirém demà, que és mercat», acabant per ni semblar-ho dia de fira, i quedant el diumenge com un mercat més o menys important que els usuals.

La gent qui va a una fira, com la qui va a un mercat, hi va sense tenir en compte si s'escau en diumenge o en dia de treball; i així veiem els grans mercats setmanals, els de més anomenada de Catalunya, els de Figueres, Girona, Vilafranca, Reus, Vich, Granollers i altres, són grans sense necessitat de verificar-los en diumenge.

Crèguins els que voldrien trasplantar la nostra ja secular fira; seria una imprudencia moure-la a la seva edat. Bé está Sant Pere en Roma i la nostra fira el dia de Santa Teresa.

De pretendre moure-la, votem en contra.

JAUME DELS DOMENYS

“El Baix que muere...”

Aixís, amb aquesta estranya i nova puntuació, un admiratiu al davant i tres punts al darrera, el portaven de les *desechas* vendrellenques extén l'òbit al nostre setmanari. Tan amagat que ho portavem nosaltres, per no donar un què sentir a la família, i té, surt el nostre mai prou alabat confrare, quan menys ho esperavem, esbombant la nova de la nostra pròxima desaparició de mon dels vius. Rés, no hem pogut amagar per més temps l'anèmia i la manca de vitalitat que'ns consum, i la feblesa de la nostra constitució ha aparegut a la nostra cara, transparent com cara de tuberculós, amb brutat indiscreció, pregonant que la nostra vida es va fonent més depressa que candela d'ofèrrer.

Sí, ens estém morint; i tant es així, que ja havíem pensat cridar, per a que'ns ajudés a bé morir, a mossen Josep Figuerola, redactor en cap del confrare dretà, però recordàrem tot seguit que un tan exemplar com virtuós sacerdot, se veia malhauradament privat d'actuar aquí com a tal, per tenir retirades les llicències.

I vès lo que són les coses: al mateix temps que'l confrare de les *desechas* s'enterava de la nostra desesperada situació, nosaltres ens enteravem de la seva vitalitat, de la seva plèthora de salut i del seu plè èxit. Un prohòm dretà de primera qualitat, en feia sabedor a un altre de menor quantia, i li deia:

—Anèm tirant, ¿sab?; se recauden de 18 a 20 pessetes setmanals, i amb un petit dispendi, ¿sab?, ne tenim per pagar l'impremta i anèm tirant, ¿sab? Veritat que després tenim 10 o 12 pessetes més de gastos d'administració, ¿sab?, però's fa un sacrifici i anèm tirant. Després, esperem que vinguin unes el·leccions de diputats a Corts, ¿sab?, i, que carai! molt serà que no's presenti un candidat que'ns pagui la tirada, ¿sab?, i aleshores, podrem anar tirant.—

Aquí tenen retratada la vitalitat del nostre ben·volgut confrare. I ara, lector, perdó si'ns hem ocupat d'ell; no hi tornarem més, per que no tindrem temps, que la vida se'ns apaga per moments; pensa no més en resar una part de rosari i unes Ave-Maríes a la bestreta, que si no serveixen per a sufragi de la nostra pecadora animeta, serviràn potser per la del just i exemplar company dretà.

Des de Tampa (Florida)

Per a l'amic F. Vidal i Socías

Avui, tot llegint el diari, me recordava de tú, de quant te deleitaves amb les meves relacions que't feia a Sant Hilari, de les coses extraordinàries d'aquest país. Veuràs per què:

De bon matí, una negra de Jamaica, amb un llenguatge pal·picot, me deia que ja era hora de pendre'l bany; després, una senyora americana de la Carolina del Nord, me donà un cafè amb llet de lleitós, tot contant-me l'estiuada que havia passat en un «Farm»; després un barber andalús m'arreglà la barba i'm referí la serie d'accidents que'l col·locaren de Figaró en aquesta languilandia, i al sentar-me en el departament de cira botes, sento que'l «Canonge» meu parlava a un company seu amb una llengua que jo no entenia per cap costat.

—¿Quina llengua parlen vostès?—li vaig preguntar en anglès. I'm contestà:

—Parlem greg.—

Després el meu fill quedava tot extranyat al saber per mi qu'uns individus als qui havia comprat postals, eren italians.

I'm vaig recordar novament den Vidal i den Socías, als quals tan agradava sentir coses d'aquest caire.

Pero, a la tarda, encara vaig tornar a remembrarte, amic Vidal. En el carrer de Nebraska, número 2308, vaig trobar-me en que el professor de violí d'una «miss» era català, que coneixia al nos-

tre gran Pau Casals, i que suspirava per saber notícies de Caibllunya, puig sols sabia alguna cosa per uns números de *La Esquella de la Torratxa* que li proporcionava un «rus» autèntic de Rússia, que es agent d'una Companyia de Segurs Marítims.

Trobant-me assentat en la terrassa de la susdita casa del carrer de Nebraska, m'ensenyaren dues irlandeses, germanes, de 100 i 80 anys d'edat, respectivament, que resaven el rosari davant d'una iglesia protestant que aquell dia no donava funció perquè'l Pastor de la iglesia havia abandonat el seu lloc per a acceptar una Agencia de fosfats.

Encara sigué més variada aquesta escudella, perquè m'invitaren a sopar en un «Spanish Restaurant» ont la mestressa, que deia ésser de Bilbao, m'asseguraren havia nascut a New-Castle, (Inglaterra), i'l seu marit, que's deia andalús, era natural de Santa Marta de Ortigueiro, provincia de Lugo, es dir, galleg.

Ja t'ho contaré tot per peces menudes, si un altre dia ens tornem a trobar a Sant Hilari.

Disposa de ton amic,

J. AIXALÀ.

Informació vinícola

De la casa Arnó, Maristany i Companyia, de Barcelona.

Mes animació va observant-se en els negocis de vimes, havent-se fet per al Penadès ajustos de vima a raó de 20 i 21 pessetes els 166'4 km. i de 17 i mig a 19 pessetes hecl. en vins a raig de cup. L'impressió que's va recullint fins ara, és que enguany tindrem vins de poc grau, inclòs en les comarques que acostumen a tenir graduacions elevades; de totes maneres, les classes prometen ser bones, sobre tot si el temps favoreix duran aquests dies en que s'emprenen amb activitat els treballs de vimes.

De la Manxa les notícies són satisfactòries, les vinyes tenen bon aspecte i prometen bon rendiment; esperant-se que a darrers de mes o primers de l'entrant se comensarà a collir. S'han fet molts preparatius per a la compra de raim, sabent-se que s'han ajustat dues partides molt importants al preu de 1 pessetes els 11 i mig kilos.

Els mercats francesos estan molt animats fent-se comentaris sobre rendiment de la collita, que els optimistes creuen molt millorat en virtut de les darreres pluges, els negocis s'hi fan difícils a conseqüència de la resistència dels propietaris a acceptar els preus corrents, no obstant de que són elevadíssims, pagant-se els vins nous a 32 i fins 33 francs hect., però ja hi ha qui demana 35 francs. El mercat hi queda firmíssim i francament a l'alsa.

La Verema

La verema s'ha generalitzat a totes les comarques catalanes; heusaquí algunes notícies referents a les mateixes:

Al Vallès, per malures i pedregades, la verema és cara i dolenta.

Al Pla de Bages la collita ha guanyat amb les darreres pluges, salvo en els indrets massa ensofats. El vi vell se sostenia fa poc en alça; el novell se cotisa a 1'75 pessetes per grau i càrrega en la finca. La verema a 1'25 els 10 kilos.

Al Penadès també les pluges han millorat les collites. A Vilafranca, a raig de cup, se cotisa el vi de 21'50 i 22 pessetes càrrega.

La verema a Sant Sadurní se paga de 22 a 23 pessetes càrrega.

Al Camp de Tarragona s'espera bona collita, per més que's presenta desigual segons els indrets. Sembla que's preté fer el preu de vi novell, de 8 rals o més grau i càrrega.

Els mercats de Valencia estan encamats.

Cases barates per a obrers

El Secretari general de la Societat Anònima «Fomento de la Propiedad», senyor Camprubí i Soler, ens ha remés copia de la lletra

que ha dirigit als alcaldes de les principals poblacions de Catalunya, entre'ls quals el de nostra vila, pregant-nos la seva publicació, per a que arribi a coneixement del públic en general i, en particular, d'aquelles persones o famílies que puga convenir los-hi també l'oferta que's fa als Ajuntaments. Diu així:

«Muy distinguido señor mio: Cúpleme comunicar a V. que esta Sociedad, constituida al amparo de la ley de 12 de Junio de 1911, llamada vulgarmente de «Casas baratas para obreros», lleva la misión de desarrollar sus energías dentro de la esfera exclusiva del problema de la habitación.

No se le ocultará a V. la importancia grande de nuestra acción francamente social, humanitaria y de resultados inmediatamente benéficos para la salud pública, además del alto espíritu de justicia que entraña en sí. Si el país, comprendiendo sus intereses, sabe ahondar en los resultados salvadores de lo legislado al respecto, a buen seguro no habrá en España población grande ni pequeña que deje de acogerse a los beneficios que concede la referida ley.

El asunto este de «casas baratas», que es todo un problema en nuestra actual sociedad, cosa vista y resuelta por todas aquellas naciones que van a la cabeza de la presente civilización presenta tan variados aspectos como, en este orden, necesidades distintas en las poblaciones; al propio tiempo que tiende a la paz social, porque con ello se fomenta la propiedad haciendo partícipe de ella a las clases necesitadas (causa de la eterna discordia entre el capital y el trabajo), el problema de la habitación resuelve o cura males de carácter higiénico, económico, social, científico, moral, obrerista, cultural, etc., etc., y, por patriotismo, a la vez que por razones de humanidad, venimos todos obligados a prestar a ello toda nuestra atención.

Y los Ayuntamientos son las Corporaciones más indicadas para secundar esta obra, procurando no sea letra muerta el texto de la ley. Pero, como quiera que, para la realización de la misma, hace falta la concurrencia de un factor tan indispensable como importante, cual es el capital,—aparte de que ocuparse del asunto absorbe gran cúmulo de energías y mucho tiempo,—claro está que les es dificultoso a los Municipios llevar a efecto este trabajo directamente.

Por esto se ha constituido esta Sociedad Anónima, convenientemente legalizada, con capital suficiente para toda clase de empresas de esta índole, con personal técnico y administrativo perfectamente idóneo y con un Consejo de Administración compuesto por elevadas personalidades, cuya significación y valía, en la Banca, en la Industria, en la Política y en el Comercio, constituye la mejor garantía que pudiera desearse para honorabilidad i eficacia de nuestra labor. Nos animan firmes propósitos de ser útiles a los Ayuntamientos en particular y a las clases modestas en general y nos ofrecemos a la Corporación de su digna presidencia para todo aquello que signifique levantar el concepto moral y material en lo que respecta a nuestra esfera de acción.

Al remitirle por correo separado, un ejemplar de nuestros Estatutos y Reglamento, aprovecha la ocasión para ofrecerse suyo afmo. y S. S. p. b. s. m. P. la Sociedad Anónima «Fomento de la Propiedad», El Secretario General.—J. Camprubí.»

CRONICA

La gent de l'eterogeni conglomerat que s'anomena dretes vendrellenques, continúa amb la seva obsessió: el repartó de consums. El di lluns se presentà a la Casa de la Vila una comissió composta de quatre individus, dos dels quals ex-empleiats del Municipi i avui perteneixents al novell Comité Radical, i els altres dos, o al menos un d'ells, individu del Comité de Defensa Social. Demanaren per treure copia de dit repartó, i'l senyor Secretari de l'Ajuntament, deferent, els hi posà a la seva disposició, així com també seients en una de les taules de les oficines.

Aquestes deferències les agrairen deixant anar de quant en quant sàtires de paraula i amb algún fet no gaire correcte. Se'ls deixà dir i fer, sense fer-ne cabal.

Després, comparegué allí el repartidor del periòdic portaveu de les dretes, portant-los hi

una botella de pagés, plena de ví; i'l primer d'enlairar-la i beure, va esser l'individu del seràfic Comité de Defensa Social. Aquesta grosseria ja no'ls hi fou consentida, i'ls hi feren retirar la botella.

A l'endemà'l reparto estava ficat a l'avant-sala de les oficines.

Les dites desatencions i manca d'educació, tant mateix no deixen en gaire bon lloc la formalitat i'l bon nom de les dretes vendrellenques, ni molt menys d'aquesta agrupació defensora de l'ordre i dels prestis de l'autoritat, que's diu «Defensa Social».

Excepcional importància tindrà l'Assamblea Nacional convocada pel Consell General de la Unió Federal Nacionalista Republicana, que se celebrarà demà diumenge a Barcelona, verificant tres sessions, mati, tarda i vespre, i en la qual s'hi tractarà de les relacions futures entre'l republicanisme català i els republicans del rest de l'Espanya.

EL BAIX PENADES hi estarà degudament representat.

Sembla, per fi, que'l temps s'ha reposat, després de la forta tongada de pluges, entrant a la bouança, i desaparegut les pronunciades frescors que seguien a aquelles ha tornat a pujar la temperatura.

Se'ns diu que en tot el litoral de la banda de Calafell, funcionen amb tot descaro, sense que per ningú s'hi posi coto, gran nombre de paranyes dedicats a la caça estúpida de les orenetes, dient-nos la persona qui ens dona la notícia, que la setmana passada foren alguns milers les aus de dita classe caçades.

Ja diguerem en el número anterior, en un article en pro dels aucells, que la caça de l'oreneta estava prohibida en absolut, fins per conveni internacional, al qual s'adherí Espanya, per lo que extranyem que, per qui correspongui, no's posi més empenyo en evitar la caça d'un aucell tant útil i inofensiu, que sols s'alimenta de mosques, mosquits i altres petits insectes alats, els quals, sense les orenetes, arribarien a fer impossible la vida de l'home.

Cridem seriament l'atenció sobre'l particular, del quefe del puesto de la guardia civil de nostra vila, per a que ordeni el passeig d'alguna parella per aquells indrets, a fi d'evitar una tan estúpida com inhumana caça privada per la llei, i destruir els paranyes que trobin a son pas, conminant amb denúncies als contraventors.

El ví que s'ha el·laborat enguany al Celler cooperatiu del Sindicat Agrícola d'aquesta vila, puja a 4.800 càrregues, de les quals, 400, són de ví blanc, i 600, de rosat. El grau alcohòlic es de 11 i mig a 12 graus.

Una casa francesa de Perpinyà ha fet proposicions a la Comissió de vendes del Sindicat, per a la compra de tot el ví negre, unes 3.800 càrregues, al preu de 7 rals i mig per grau i càrrega; quin preu resulta una mica més pujat que'l corrent, atès l'esser el ví més cuidadament el·laborat.

Diumenge passat va ocórrer una sensible desgracia a la carretera de Calafell a un carreter de Vilanova i Geltrú, nomenat Josep Amell i Robira, de 40 anys d'edat, solter, que anant junt amb altres carros d'aquella vila, que havien vingut a la nostra a carregar sacs de brisa; al pretendre apaiar un sac de la carretada, va tenir la desgracia de caure, anant a parar sota les rodes, passant-li'l carro per damunt.

Portat a l'Hospital de nostra vila, morí a les dues hores d'ingressat al benèfic Assil. D. E. P.

=Voleu fer bona sopa? Gasteu les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

Després d'haver passat l'estiuada en la seva casa de la platja de Sant Salvador, dimars va marxar cap a París, per a començar la seva excursió artística d'hivern, nostre benivolgut amic i compatriota l'aminent violoncel·lista Pau Casals, en companyia del seu gran amic l'iximí pianista polac, Miecio Horzowski, que ha passat una mesada amb en Casals.

La tournée la començarà, a primers del pròxim Octubre, per Anglaterra.

També ha marxat cap a Barcelona, després d'haver passat part de l'estiu entre dita platja i nostre vila, la distingida família de nostre benivolgut amic don Jaume Carner, diputat a Corts per aquest districte.

Atenent el prec que fa dues setmanes dirigirem a la Companyia d'electricitat «La Canadiense», aquesta ha començat el treball d'instal·lació d'una línia de conducció de llum per a us dels particulars, al passeig del 4 de Març.

Agraim, en nom dels veïns d'aquella via i en el pròpi, haver sigut atès el nostre prec.

El Centre Industrial ha contractat la banda de música del regiment d'Almansa, per als tres dies de la fira, 15, 16 i 17 del pròxim Octubre.

DOLORS SABATÉ, llevadora amb Real Títol Montserrat, 4

Dimars, últim dia del corrent mes, es el darrer de l'expedició de bitllets d'anada i tornada, desde algunes estacions de la línia a la veïna de Sant Vicens, servei que s'estableix cada any durant la temporada de banys.

En la Escola Militar «Alfonso XIII» establerta a Tarragona, ha quedat oberta la matrícula d'alumnes gratuïts que desitjin aprendre la instrucció militar, a quin efecte podran sol·licitar la matrícula a la Direcció, carrer de Augusto, 28, 2.ª, en la intel·ligència que seran admesos un alumne gratuït per cada quatre de pago.

Les classes començaran el dia primer del pròxim Octubre, devent advertir que'ls que desitgin reduir el temps del servei, mitjansant pago de quota militar, no se'ls otorgarà dit benefici si no justifiquen que posseeix en els coneixements militars que ordena la llei per als quals es obligatori.

—ELIXIR CALLOL.— Combat la Neurastenia.

Se han publicat les llistes del Cens electoral d'aquesta provincia, amb les quals se verificaran les futures eleccions de regidors el segon diumenge de Novembre pròxim.

El dia primer del pròxim mes d'Octubre, començarà en nostra vila la matança de tocino.

Hem rebut el quadern 22 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, que conté *Poesies lliures*, del distingit poeta mallorquí M. Costa i Llobera. Com tots els altres quaderns, val no més 10 cèntims.

PIANOS

VENDAS AL
COMPTAT I A PLAÇOS
Lloguers i canvis

Especialitat en
afinacions i reparacions
Preus econòmics

PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

Secció Oficial

Ajuntament de Vendrell

Havent-se denunciat an aquest Ajuntament que'l propietari Don Joan Socias Colomer té tancat, en tota la estensió de la finca que posseeix al plà de Mar, un camí conegut per *camí de Sagament*, que sempre havia sigut públic, el qual comensa al peu del pas inferior del ferrocarril en la estació de Sant Vicens dels Calders, i acaba a la platja, en sessió de 19 del corrent acordà obrir una informació pública per a vindre en coneixement de la certesa d'aquesta denuncia i procedir segons resulti de dita informació.

Lo que's posa en coneixement del públic, pregant a totes les persones que puguin il·lustrar a l'Ajuntament respecte del particular que se serveixin presentar-se a la Secretaria de dita Corporació per a prestar la declaració que creguin convenient.

Vendrell 27 de Setembre de 1913.—L'Alcalde president accidental.—Josep Vidal.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 20 al 26 del corrent mes: 61'95 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 21 de Setembre de 1913

41 impositons, important. 605' Ptas.
5 reintegros 869' »

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Una nena filla de Pere Navarro Salas i de Maria Serret Sales.

DEFUNCIONS: Josep Arnell Rovira 45 anys; Remey Clapers Pral 30 anys.

MATRIMONIS: Arcadio José M.ª Inocente amb Antonia Vidal Vidal.

IMPRIMPTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Venda d'una casa

situada al carrer Major, senyalada amb el número 6, i una peça de terra plantada de vinya i algunes oliveres, d'un jornal i mig, situada a la carretera de Santa Oliva. Se cediran módicament. Dirigir-se a son propietari en Menció Escofet.

Aprentent lampista

s'en necessita un en la llauneria i lampisteria que te instalada en Estanislau Orpinell al carrer d'Angel Guimerà número 10.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se venen

dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del país, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest jutjat don Emili Folch.

Se ven un pati amb tanca d'hort a la platja

de Sant Salvador d'aquesta vila, situat al punt més cèntric de la mateixa i que mideix 65 pams d'amplada per 200 de llargada. Per detalls dirigir-se a Joan Vidal i Socías, carrer de Salmorón, lampisteria.

Maquina de fer mitja

Se'n ven una de C. B., número 10/23 29216 walter. Carro curt.—Se cedirà per 175 pessetes, s'ensenyarà son maneig a qui l'adquireixi, si així ho desitja.—Informarà a la Administració d'aquest setmanari.

TEMPORADA D'IVERN DE 1013

Se posa en coneixement de les senyores modistes i demás senyores que'n necessitin, que'n l'establiment d'objectes d'escriptori de la casa Ramon Germans & Nebot, Plaça de Pi i Margall, núm. 2, s'hi troban de venda les següents acreditades revistes de modes: *Weldon's*, *Saison Parisienne*, *La Moda de Paris*, *Revue Parisienne*, i *Elite*.

Preus més econòmics que cap altre casa

Dr. Rosell

Especialista en parts y malalties de la dona

Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 a 11. Dias feyners, de 11 a 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.

VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra

ESTRACTES ORGÁNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ováric, Hepàtic, Pépsic, Pancreàtic y Esplènic. VEROLA, Tifus, Febre de Malta, Pulmonia la Blenorragia.

Vells, debilitats per excessos, impotents y estérils: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodèrmica

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engròs i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela vinagre i olis.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Màquina de escriure **Smith Premier núm. 10, visible**

Coixinet de boles en cada palanca

Esriptura enterament visible

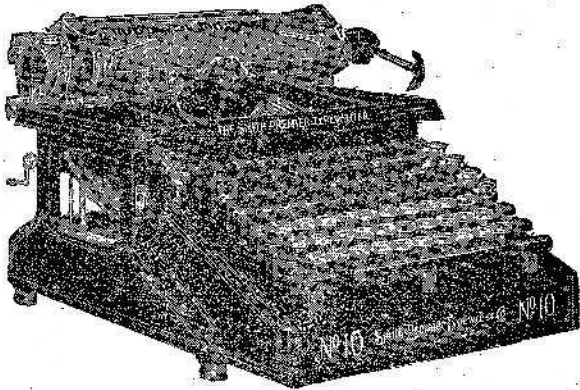
Unita de teclat complet

Fàcil maneig

Demaneis la llista de gangues

Delegació Espanyola:

Ofio Streisberger. — Ap. 335

Agent al Vendrell: P. Plana Mañé, carrer Major, n.º 10, 1.ª

FUSTERIA

de

Jaume Nin Fabré

Especialitat en el ram d'obres

Plaça de Pi i Margall, n.º 16.—VENDRELL

Establiment de Cotilleria i confecció de roba blanca

Carme Dalmases

Cotilles senyora, de 3 a 50 ptes. Cotilles de nena de 1 a 10 ptes.

Se fan tota classe de compostures a les cotilles

Camises per a senyora de 1 a 50 pesetes

Enagues, pantalons, xambres, cubre-corses, etc. a preus paratos

DEPILATORI X.

El pel de qualsevol part del cos desapareix en deu minuts sens ocasionar la més lleugera irritació, per delicat que sia el cutis de la persona que l'emplei.

Tintura X

Torna instantàneament el color negre o cas-any no deixan i faca i essent el procediment molt sencill

Crema X

Conserva i embelleix el cutis, donant-li blancura i finura inimitables. Amb son us desapareixen les taques, arrugues, pigas i demés

REPRESENTACIÓ EN AQUESTA COMARCA

Plaça Vella número 3.—VENDRELL

Fàbrica de Anisats, Licors, Gaseoses i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell Vendrell

➤ Casa fundada a l'any 1860 ➤

Instalacions de Llum Eléctrica

BOMBAS CENTRIFUGAS
acopladas ab motor eléctric

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanizada
Interruptors, portalámparas, aisladores,
taps-fusibles, tubus aislants y demás material eléctric
Lámparas filament metálic y de carbó
Motores asincrónicos trifásicos Conmutadores estrella - triángulo
Resistencias metálicas
Petits transformadors pera cauteris, etc. etc.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etc.

PHAS SECAS R.
interior 0'08 oims pera timbres

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Trajos llana novetat desde 30 pessetes

SASTRERÍA de Joan Boxadós

SUCESOR DE GIL BOXADÓS

Grans existencies en géneros de estám i llana alta novetat per la temporada d'hivern a preus sumament reduits.

SANTA AGNA, 22.-VENDRELL

Gabans novetat desde 40 pessetes

Elegancia

Perfección

Josep Martí (a) Fassi

Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demás articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona
especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

➤ Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales ➤

Carrer de Montserrat, números 48 i 50.

Vendrell